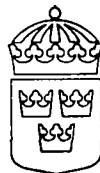

Regeringens proposition

1989/90: 106

om uppsägning av dubbelbeskattningsavtalet
mellan Sverige och Belgien

Prop.
1989/90: 106

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 15 februari 1990.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Odd Engström

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner att dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Belgien sägs upp samt antar en lag om upphävande av förordningen (1968:568) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Belgien. Avsikten är att avtalet skall upphöra att gälla vid nästkommande årsskifte.

Lag om upphävande av förordningen (1968:568) om tillämpning av avtal den 2 juli 1965 mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Härigenom föreskrivs att förordningen (1968:568) om tillämpning av avtal den 2 juli 1965 mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet skall upphöra att gälla vid utgången av år 1990. Den upphävda förordningen skall dock fortfarande tillämpas

a) i fråga om skatter som innehållits vid källan, på inkomst som blivit tillgänglig för lyftning eller förfallit till betalning före den 1 januari 1991,

b) i fråga om andra inkomstskatter, på skatter som påförs för beskattningsperioder som avslutats före den 1 januari 1991 samt

c) i fråga om svensk förmögenhetsskatt, på skatt som påförs vid 1992 eller tidigare års taxering.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 februari 1990

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Hjelm-Wallén, S. Andersson, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Engström, Freivalds, Wallström, Lööw, Persson, Molin, Sahlin

Föredragande: statsrådet Engström

Proposition om uppsägning av dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Belgien

1 Dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Belgien

I syfte att undvika dubbelbeskattning av inkomster från rederirörelse ingicks en konvention med Belgien redan den 31 maj 1929 (S.Ö. nr 49/1930). Denna konvention tillämpas dock inte under tid då det nu gällande dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Belgien är i kraft.

Dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Belgien ingicks den 2 juli 1965 och ändrades genom skriftväxling den 7 mars 1967 (prop. 1967:132, BevU 52, rskr. 324, SFS 1968:568 ändrad genom SFS 1977:359). För tillämpningen av detta dubbelbeskattningsavtal har även utfärdats förordningen (1977:360) om kupongskatt för person med hemvist i Belgien, m. m. samt förordningen (1982:987) om nedsättning av belgisk källskatt på utdelning, ränta och royalty.

Dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Belgien avviker på vissa punkter klart från svensk avtalspolicy. Ett exempel på detta är beskattningen av realisationsvinst vid avyttring av fast egendom och aktier. Enligt avtalets art. 13 punkt 2 skall nämligen realisationsvinst vid avyttring av fast egendom och aktier i princip beskattas endast i den stat där säljaren har hemvist. Denna avtalsbestämmelse – som i fråga om fast egendom saknar motsvarighet i såväl OECD:s modellavtal som andra svenska dubbelbeskattningsavtal – har medfört att en person som enligt avtalet har hemvist i Belgien kan avyttra fast egendom belägen i Sverige resp. svenska aktier utan att den realisationsvinst som därvid uppkommer kan beskattas i Sverige. Enligt belgisk lagstiftning beskattas i regel inte fysiska personer för realisationsvinst. Den nu redovisade avtalsbestämmelsen har därför medfört att här bosatta innehavare av fastigheter eller aktier flyttat till Belgien bl. a. för att kunna avyttra sådan egendom utan skattekonsekvenser. Härtill kommer att man i Belgien inte har någon förmögenhetsskatt

och att avtalet (art. 22 punkt 4) ger hemviststaten den uteslutande beskattningsrätten bl. a. i fråga om förmögenhet bestående av bankmedel och värdepapper.

Med anledning av det ovan anförda och då avtalet även på andra punkter behöver moderniseras inleddes under år 1983 förhandlingar om ett nytt avtal. Från svensk sida har därvid bl. a. framställts önskemål om att de nu berörda bestämmelserna ändras eller, såvitt avser förmögenhetsskatten, utmönstras i syfte att erhålla ett avtal som överensstämmer med nu gällande svensk skattelagstiftning och avtalspolicy.

Under förhandlingarna har från svensk sida också ställts krav på att det i ett nytt avtal tas in vissa villkor för att utdelning som belgiska bolag betalar till svenska bolag skall undantas från svensk skatt. Villkoren innebär att befrielse från svensk skatt på mottagen utdelning medges endast om den vinst av vilken utdelningen betalas direkt eller indirekt underkastats en skatt motsvarande den som svenska aktiebolag är underkastade. Befrielsen medges i syfte att undvika kedjebeskattningsavtal av bolagsinkomst [jfr 7 § 8 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt]. Sådan befrielse bör inte komma i fråga om den vinst av vilken utdelningen betalats inte beskattats eller beskattats med en låg skatt. Villkor av detta slag för att undanta utdelning från utlandet från svensk beskattning utgör därför ett svenskt krav vid om- eller nyförhandling av dubbelbeskattningsavtal.

När det gäller Belgien uppgår den normala skattesatsen för bolag till 43 %. Det faktiska skatteuttaget är jämförligt med det som träffar svenska bolag. I Belgien beskattas emellertid vissa företag, till exempel s. k. Coordination Centres, med utgångspunkt i en skattebas som i praktiken leder fram till en beskattning som inte uppfyller de svenska villkoren för att utdelning skall vara undantagen från svensk skatt (belgiska Coordination Centres beskattas för en fiktiv inkomst som bestäms med utgångspunkt i dess driftkostnader exkl. löner, löneförmåner och räntekostnader). Jag vill i detta sammanhang också anknyta till vad som anförts i prop. 1989/90:47 om vissa internationella skattefrågor (s. 17 f). Regelmässigt görs en prövning av den skattemässiga behandlingen av utländska juridiska personer i samband med att Sverige förhandlar om dubbelbeskattningsavtal med en främmande stat.

Under de förhandlingar som förts om ett nytt avtal har en för bägge parter acceptabel lösning kunnat uppnås bl. a. i fråga om realisationsvinst och förmögenhet. Däremot har de belgiska förhandlarna inte ansett sig kunna acceptera de villkor som Sverige ställt upp för att från svensk beskattning undanta utdelning som belgiska bolag betalat till svenska bolag. Inte heller har enighet kunnat nås om belgiska Coordination Centres ställning i avtalet. Från svensk sida har vid ett antal tillfällen försök gjorts att återuppta förhandlingarna. Dessa försök har dock varit fruktlösa.

Jag har med hänsyn till dessa omständigheter och efter samråd med chefen för utrikesdepartementet funnit att nu gällande avtal bör sägas upp. I enlighet med dubbelbeskattningsavtalets art. 29 punkt 4 kommer därvid bestämmelserna i konventionen den 31 maj 1929 mellan Sverige och Belgien angående förhindrande av dubbelbeskattningsavtal av inkomster härrö-

rande från rederirörelse att bli tillämpliga fr. o. m. den tidpunkt då dubbelbeskattningsavtalet upphör att gälla.

Prop. 1989/90: 106

Min förhoppning är att förhandlingarna om ett nytt avtal snarast kan återupptas. Kan ett nytt avtal ingås inom kort är det möjligt att ge detta retroaktiv effekt för att bl. a. förhindra de kostnadsökningar för svenska företag med verksamhet i Belgien som annars blir följderna av ett avtalslöst tillstånd.

2 Uppsägningsförfarandet

Enligt uppsägningsbestämmelserna i det svensk-belgiska dubbelbeskattningsavtalet skall avtalet sägas upp senast den 30 juni för att det skall upphöra att gälla vid utgången av samma år. Enligt min mening bör det nuvarande avtalet med Belgien upphöra att gälla snarast möjligt varför riksdagens behandling av frågan bör ske under våren 1990.

Om riksdagen godkänner att det svensk-belgiska dubbelbeskattningsavtalet sägs upp har jag för avsikt att föreslå regeringen att upphäva förordningen (1977:360) om kupongskatt för person med hemvist i Belgien, m. m. samt förordningen (1982:987) om nedsättning av belgisk källskatt på utdelning, ränta och royalty.

3 Lagrådets hörande

På grund av förslagets beskaffenhet anser jag att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att

1. godkänna att avtalet mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet sägs upp,

2. anta ett inom finansdepartementet upprättat förslag till lag om upphävande av förordningen (1968:568) om tillämpning av avtal den 2 juli 1965 mellan Sverige och Belgien för undvikande av dubbelbeskattning och för reglering av vissa andra frågor beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

